

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 56—
 pol leta . . . " 28—
 četrt leta . . . " 14—
 en mesec . . . " 4-70

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60—
 za pol leta . . . " 30—
 za četrt leta . . . " 15—
 za en mesec . . . " 5—

Jugoslavija

Napismenarochēbrez
 pošiljatve denarja se ne
 moremo ozirati.

Naročniki naj pošljejo
 naročnino
 po nakaznici.

Oglasi se računajo po po-
 rabljenem prostoru in si-
 eer 1 mm visok ter 63 mm
 širok prostor za enkrat
 25 vin., za večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu šteč. 19,
 Upravnistvo je na Marijinem trgu šteč. 8. —
 Telefon šteč. 360.

Izhaja vsak dan zjutraj.
 Posamezna štečilka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj pri-
 loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi
 naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Krvavi nemški teror v Korotanu.

**Koroški Slovenci — begunci. — Grozilna pisma
 nemške soldateske. — Starci, žene in otroci sloven-
 skega Korotana naj branijo svoj dom!**

Jesenice, 26. decembra. Položaj slovenskega Korotana je dan za dnem
 slabjši. Nemški teror skuša udušiti vsako svobodno izražanje slovenske misli.
 Nahujskane tolpe pritiskajo na zbegano ljudstvo, ki je ostalo brez voditeljev
 in zaslombe. Nekateri omahljivci se že udajajo in izjavljajo, da bodo glasovali
 — za nemško vlado.

Nemci in nemški janičarji — renegati so organizirali močne tolpe, ki
 udirajo preko Drave v slovenske vasi. Tuoropajo in oplenijo vse, kar se more
 odnesti ter groze prebivalstvu s poboji in vislicami. V ponedeljek so napadli
 nemški tolpe slovensko orožniško postajo v Galiciji, jo oplenili do zadnjega
 žebliča, odnesli vsi municijo in orožje ter odvedli poveljnika Hutmana v cel-
 lovske zapore. Drugi orožniki so se pravočasno rešili.

Grabštajn, ki so ga Nemci zasedli, je povsem slovenska vas in ravno-
 tako okolica. Tu Nemci slovenskemu kmetu nalagajo neznosne rekvizicije v
 blagu. In koroške te vasi so sedaj brez vsake vojaške pomoči!

**Koroški Slovenci so sedaj prisiljeni bežati in kot begunci iskati
 drugod zavetišča.**

Prve dni po polomu avstrijske strahovlade je v slovenskem Korotanu
 zavladalo veselje, narod se je radoval, da mu vstane slovensko pravo, tam na
 Gospi sveti zakopano. A sedaj? Udaja se brezupnosti.

Nemci tudi gospodarsko pritiskajo na Korotan, n. pr. zastražili so vse
 prehode preko Drave, zlasti one, ki vežejo slovenske vasi s Celovcem. Iz Ze-
 lezne Kaplje je peljal mesar Vajcner štiri kože v stroj. Nemška straža ga je
 na poljskem mostu ustavila in zahtevala 70 kron carine, pozneje se je zado-
 voljila s 30 kronami.

Nemška grozilna pisma s krvjo polita.

Ljubljana, 27. decembra. Koroški Slovenci-begunci prinašajo številna
 grozilna pisma nemških razbojniških tolpe, ki prete uglednim slovenskim mo-
 zem s svinčenkami in vislicami. **Ta pretilna pisma so večidel pomazana
 na naslovni strani s krvjo.** Begunci izjavljajo, da narod plaka iz obupa-
 nosti, ker je prepuščen povsem samovolji in nasilju nemških čet. Nekateri
 izjavljajo, da Nemci tudi z gospodarsko silo pritiskajo na Slovence, da bi se
 izjavili za nemško pripadnost.

Nemški protesti.

Beljak, 27. decembra. Nemci se odločno branijo in protestirajo, da bi
 jugoslovanske čete zasedle mesto. Vso okolico terorizirajo z najbolj barbar-
 skimi sredstvi. — Jugoslovanske patrulje so začasno aretirale v Mariji ob Zilji
 nemškega hujskača, dež. poslanca Gallerja.

Divjanje Nemcev v beljaški okolici.

Beljak, 25. decembra. Nemške razbojniške tolpe so poslale iz Beljaka
 slovenskemu posestniku Vosperniku v Podravljah s krvjo omazano do-
 pisnico, naslednje vsebine: „Du, Deine, sowie von dem Bruder die Stunden
 sind zu zählen und Gabron“. (Ti, Tvoje in bratove ure so štete in Gabronove.)
 Nemci so slovenskim kmetom grozili, da vsakega obesijo, kdor bi deloval
 proti njim in da bodo obesili Vospernika, župana v Verenbergu, njegovega
 brata, posestnika v Podravljah in župnika Gabrona od ravnatom.

Župnik Gabron in posestnik Vospernik sta morala v soboto zapustiti
 svoje domove ter zbežati preko Drave pred nahujskanimi Nemci. V nedeljo
 se je župnik vrnil in opravil božjo službo, toda v ponedeljek so prestrašene
 slovenske žene klicale župnika na vse zgodaj: „Vstanite! Bežite! Vas hočejo
 Nemci ubiti!“ Nato je župnik Gabron takoj utekel in ubežal preko Drave v
 Ljubljano.

Na slovenskem Koroškem je sedaj zavladalo veliko gorje. Možje so
 morali zapustiti domove, svoje domačije. Ostali so doma neoboroženi starci,
 žene in otoci, ki naj branijo svojo zemljo proti roparskim vpadom nemških čet.

Nemška ofenziva.

Beljak, 26. decembra. Nemci so privlekli na Dravo neštete strojnice
 in mnogo topov. Pri važnih prehodih so izkopali strelske jake ter se povsem
 pripravili za napade na slovensko ozemlje. Zanimivo in značilno je, da vsi
 „nekdanji junaki“ nosijo na prsih vsa odlikovanja bivše Avstrije, tudi Karlov
 četni križ (KTK). Slovenske žene prosijo pomoči, ker ostale so same na
 domovih, dočim so morali zavedni možje pobegniti pred nemškimi četami.
 Vsi Nemci govore, da prično ofenzivo proti Jugoslovanom.

Narodna vlada v Ljubljani obširno odgovarja koroškim Nemcem.

27. decembra 1918.

Narodna vlada SHS v Ljubljani sedaj šele odgovarja in protestira proti
 nasilju koroških nemških čet v slovenskem Korotanu. Poslala je obsežno noto
 deželni vladi na Koroškem in dunajski vladi. Spomenico o grozodejstvih in
 nasiljih teh nemških čet je izročila tudi srbskemu polkovniku Milanu
 Pribičević-u, ki jo predloži belgrajski osrednji vladi in nam prijaznim vladam
 entente. Vsebina spomenice je naslednja:

Brzojavna protestna nota deželne vlade v Celovcu z dne 19. t. m., v kateri
 deželna vlada v Celovcu rekriminacije Narodne vlade SHS v Ljubljani glede
 preganjanja slovenskega prebivalstva na Koroškem deloma zanikava, deloma
 odvrta krivdo od se, daje slovenski Narodni vladi v Ljubljani povod, da
 osvetli trditve deželne vlade v Celovcu z nastopnimi uradnimi ali po zanesljivih
 pričah potrjenimi dejstvi. Omenjena nota deželne vlade v Celovcu zbuja zlasti
 domneve, da jugoslovanske čete povzročajo nered po nemških
 krajih. Nemška vlada v Celovcu in dunajska vlada menita, da morata nas-
 topiti v interesu varstva nemškega prebivalstva proti takemu ravnanju. Temu
 nasproti se mora najprej ugotoviti, da Jugoslovani niso Nemcem na Koroškem
 skrivili niti lasu; ako so morali nastopiti proti posameznim, mir in red v
 slovenskem delu Koroške ogrožajočim priseljenim Nemcem ali renegatom, so
 bile to samo obrambne ukrepite, nanašajoče se le na omejitve njih hujska-
 jočega početja. Sicer pa so se dogajali vsi oni dogodki le na čisto slovenskem
 ozemlju, in to med mejami, ki so jih pri poslednji konferenci v Ljubljani
 nemški zastopniki Koroške sami priznali za strnjeno slovensko ozemlje.
 Na tem ozemlju nimajo Nemci čisto nič iskati in nimajo nobenega
 pravnega vzroka, zanimati se za javno upravo teh krajev, še manj
 pa imajo pravico to ozemlje podrediti samovoljnemu vladanju nedis-
 ciplinirane soldateske nemških vojaških svetov na Koroškem. Deželna
 vlada v Celovcu bi morala vendar že enkrat uvideti, da je za vedno konec
 germanizaciji Slovencev na Koroškem in prvenstva Nemcev na koroškem
 ozemlju, kjer prebivajo Slovenci.

Kako je deželna vlada na Koroškem, opirajoč se na svoje vo-
 jaške svete, izkušala navzlic uničevalnemu porazu nemškega imperi-
 jalizma, nadaljevati svojo pred vojno prakticirano nasilno politiko v
 slovenskih delih Koroške, naj dokažejo nastopni, iz preobilice nasil-
 nih činov koroških Nemcev izbrani dogodki:

Komaj se je konstituirala deželna vlada v Celovcu in ustanovila vojaška
 organizacija, že so nemški vojaški v Celovcu ob sviranju godbe siloma od-
 stranili napisne deske slovenskih prebivalcev celovških; ondaj jih vojaatvo
 ni moglo odpraviti, je zahtevalo njih odpravo v imenu poveljnika z nasajenimi
 bodali in jih sneli potem brez ozira na to, ali so bili napisi slovenski ali
 nemški.

Da bi deželno vlado na Koroškem, oziroma deželni odbor opozorili na
 resnost položaja, so jima zapretili tudi z represalijami. Toda brezuspešni so
 bili opomini in pretnje.

Še preden so jugoslovanske čete dospele na slovensko ozemlje v Veli-
 kovec in njegovo okolico, so Nemci v Sinči Vesi streljali v hišo trgovca No-
 vaka, ravnatelja slovenske gospodarske zadruge, in ogrožali njegovo gospo.

Tisti čas so nemški vojaški pri Kamnu blizu Rekarje Vesi napadli nekaj
 jugoslovanskih vojakov v gostilnici; enega jugoslovanskega vojaka so težko
 ranili, drugega pa celo ubili.

Dne 30. novembra so zasedli srbski in jugoslovanski oddelki slovensko
 ozemlje do Velikoveca z njim vred, da bi skrbeli za mir in red. Izrecno bodi
 tudi tukaj poudarjeno, da je Velikovec na še danes obstoječem strnjemem
 slovenskem jezikovnem ozemlju. Navzlic temu je dne 1. decembra udrlo v ta
 kraj približno 400 mož nemških čet s sedmimi gorskimi topovi in dvema
 oklopnima avtomobiloma pod poveljstvom podpolkovnika iz Celovca in zaht-
 evalo predajo mesta Velikoveca. Ko je jugoslovanski poveljnik to odklonil, so
 nemške čete jele streljati že med pogajanjem. Nemške čete so se morale
 umakniti. Pozneje so Nemci trdili, da so vojaški streljali, ne da bi dobili za to
 ukaz, da so se torej puške sprožile same.

Dne 1. decembra je v slovenskem delu Koroške, namreč v Vrbi ob Vrb-
 skem jezeru nemška patrula aretirala dva slovenska fanta iz Št. Ilje v gostil-
 nici, ker sta govorila slovenski, pela slovenske pesmi in imela slovenske znake.

V prvi tretjini meseca decembra so razsajale v Ziljski dolini vojaške,
 po vojaškemu svetu organizirane in oborožene drhali, razorožile jugoslovansko
 žandarmerijo in jugoslovanske straže ter jih odvedli siloma. Slovenci dobivajo
 že sedaj pretilna pisma: nasilno početje nemških tolpe plaši Slovence, da bi
 jih odvrnili od Jugoslavije in srbske kraljeve dinastije, proti kateri hujskajo
 posebno strastno. Prav zaradi tega so plenili pri slovenskih narodnih
 voditeljih Vošperniku v Podravlju in Falleju v Lipi ob Vrbi, ki je bil svoje dni
 zatožen zaradi veleizdajstva proti avstrijski državi.

Dne 10. decembra so ropale in plenile drhali nemškega vojaškega sveta
 v občinah Lipi nad Vrbo in Verenbergu.

Tudi ti občini sta na strnjemem slovenskem ozemlju. Nemške vojaške
 drhali so s smrtjo pretile župniku in slovenskemu pisatelju Mešku v Mariji na
 Zilji v okolici Beljaka, na slovenskem jezikovnem ozemlju.

Nemci so v Ziljski dolini v raznih slovenskih krajih strgali jugoslovanske
 zastave in znake raz cerkve in hiše, razorožili slovenske narodne brambe in
 jih deloma odgnali.

Dne 16. decembra so streljale nemške drhali pri Malem Sv. Vidu iz za-
 sede na srbsko patruljo.

Ko so vkorakale jugoslovanske čete v Borovlje, je izkušal župan Ogris
 služiti nemškemu vojaštvu v Celovcu s špijonažo vsake vrste po telefoničnih
 poročilih. Zato so ga za en dan zaprli, potem pa izpustili proti obljubi. To
 prijaznost Jugoslovanov so poplačali s tem, da so streljali na jugoslovanske
 čete v Borovljah iz zasede in ranili enega častnika.

Spomenica nadalje omenja:

„Da je postopanje Nemcev zoper slovensko prebivalstvo siste-
 matično urejeno je razvidno iz tega, da je sedaj v Vrbi ob Jezeru
 že okoli 600 nemških vojakov, ki razorožajo slovenske meščanske brambe
 v obližju. Posamezne čete so prišle dne 18. decembra v Logo Vas in iskale

ondotnega župana. Ko ga niso našle, ker je pravočasno pobegnil, so vzele s seboj njegovega sina in konja.

To početje nemških vojaških čet je v zvezi z zbiranjem nemške soldateske v Celovcu, ki je bila po ondodni deželni vladi in po vojaških svetih sklicana iz vseh krajev Nemške Avstrije, da bi vdrla na slovensko ozemlje, ujela slovenske duhovnike kot narodne voditelje in pregnala srbske in jugoslovanske čete, stoječe na slovenskem ozemlju v varstvo slovenskega prebivalstva.

Dne 19. decembra so streljali iz kmetske hiše pri Grebinju na srbsko patroljo. Ko se je patrolja bližala hiši, je jela približno 100 mož broječa nemška četa hudo streljati na jugoslovane. Med bojem se je vnela hiša. To so porabile nemške druhalje za hujškanje proti slovenskemu prebivalstvu, zlasti v novinah in jih dolžile požiga. Ob tem napadu iz zasede so ranili srbske vojake.

Spomenica obširno črta dalje razne druge nasilnosti in poroča

o dogodkih v Grabštajnu.

Srbske in jugoslovanske čete so zaradi vzdrževanja miru in reda in v varstvo domačega prebivalstva zasedle Grabštajn. Nemško vojaštvo je ponoči prihitelo iz Celovca s strojnimi in topovi, obkolilo srbske in jugoslovanske čete in jih po največ vjelo, deloma tudi umorilo ali ranilo. Ko je zjutraj po tej noči kaplan Čerf začel ob 6. uri pridigovati, so začeli zunaj streljati s strojnimi. Ko je propovedoval približno 10 minut, je pridrla okoli 20 mož v cerkev in pretaknilo navzlic službi božji vse kote, da bi našli srbske vojake, katerih pri nočnem napadu niso mogli ujeti. Kaplan je nehal pridigovati, oblekel se v zakristiji za mašo in začel maševati. Pri Kyriju je počil zunaj prvi strel proti cerkvi. Župnik je pomiril ljudi in zastavil izhod, da se ne bi pripetila nesreča in da ne bi ustrelili nobenega izstopajočega. Nenadoma so počili strelji tudi v cerkvi. Prva krogla je zadela nad glavo kaplanovo v oltar, druga krogla je razdrobila 16letni deklici jabolko na kolenu, tretja krogla je zadela kor. Na zunanem zidu so dognali 25 strelcev: od teh so prodrli trije skozi okno v cerkev. Na to so nehali streljati pred cerkvijo. Kaplan je nadaljeval mašo in obhajal pred oltarjem klečeče vernike. Šele med obhajanjem je opazil, da so prinesli nemški vojaki strojnice v cerkev in jih nastavili proti oltarju, torej tudi proti kaplanu. Po treh strojnicah ogrožen je končal kaplan sveto opravilo in se umaknil v župnišče, kjer so nemški vojaki stražili ujete Srbe.

Osvobojenje Medmurja.

Medmurci pozdravljajo jugoslovanske čete.

Maribor, 26. decembra. Pod poveljstvom podpolkovnika Kvaternika so začele jugoslovanske čete prodirati v Medmurje. Osvojile in osvobodile so izpod madžarskega jarma Lendavo, Čakovec in Prelog. Narod povsod navdušeno in iskreno pozdravlja jugoslovanske čete. Osvojeno je tudi Nedjeljsče.

Madžarsko uradno poročilo.

Budimpešta, 26. decembra. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad poroča: Vojno ministrstvo javlja z dne 25. t. m.: Jugoslovanske čete so dospele v Medmurje in s tem kršile pogodbo za premirje.

Poročilo z dne 26. t. m.: Jugoslovanske čete, ki so zasedle Medmurje, so dospele v Dolenjo Lendavo na severnem bregu Mure in tako kršile pogodbo za premirje. V Medmurje so došla jugoslovanska ojačenja.

Srbske čete v Medmurju.

Budimpešta, 26. decembra. Glasom dun. kor. urada poročajo listi iz Velike Kaniže, da so Srbi zasedli Medmurje.

Budimpešta, 25. decembra. (Lj. k. u.) Glasom dun. kor. urada poroča ogrski kor. urad: Danes je pol eskadrona srbske konjenice in pol stotnije srbske pehote dospelo iz Varaždina v Čakovec.

Ljubljana, 27. decembra 1918.

Stojimo tik pred sestavo naše narodne vlade. V par dneh bo lista sestavljena. Že včeraj smo pisali in danes to povdarjamo — v imenu javnosti zahtevamo, da pridejo na odgovorna mesta zmožni ljudje, ne pa strankarji. Za vsako stvar je treba sposobnosti oziroma neke pripravljenosti, na vsakem mestu te vprašajo: kaj znaš — za ministrstvo pa je dovolj, da je kdo strankar. In vendar ravno na tem mestu je treba mož posebnih sposobnosti. Kratek čas naše dosedanje nar. vlade je nas dovolj poučil, kako je na kvar javnosti, ako stranke stoje na tem, da morajo imeti gotovo število mest zasedenih — tudi če nimajo za to sposobnih mož. Zato je treba zavedati se velike odgovornosti, ki jo imamo vsi do naše bodočnosti. Na vodilna mesta je treba poslati iz naših najzmožnejših mož, najzmožnejše — može, ki se bodo z vso silo posvetili delu za blagor ljudstva. Nam ni treba praznih senc in imen — mož, celih mož hočemo, ki bodo vodili naše zadeve tako, da bo narod z zaupanjem zrl v bodočnost. Vsak človek je pred narodom odgovoren za mesto, ki ga prevzame in zato naj se ne nastavlja ljudi, ki nimajo ne časa, ne zmožnosti, da bi storili svojo dolžnost. Gotovo je prav, da je vsak član vlade tudi politik — a namesto slabih politikov dajte nam strokovnjakov, ki bodo razumeli svojo nalogo in jo tudi izvršili. To zahteva od nas resni sedanji čas.

Naročajte in razširjajte
„Jugoslavijo“!

Strašna dedščina.

Dedščina, ki jo je naša mlada država dobila od Avstrije je naravnost strašna. Nele, da je naše gospodarstvo popolnoma uničeno, da so naše dežele izmозgane in izropane, da se nahaja naša mlada država v gospodarskem oziru v položaju človeka, ki je pogo-rel in ki stoji takorekoč nag na cesti, nele, da bomo morali skrbeti za stotisoče vojnih pohablencev, vdov in sirot, je moralična dedščina, ki smo jo prevzeli od Avstrije mnogo strašnejša, nego materijalna. Avstrijska vlada se je posluževala vseh mogočih sredstev, da bi zadrževala izbruh splošne nezadovoljnosti. Ves avstrijski sistem je slo-nel na korupciji in ta do mozga gnila država se je mogla vzdrževati le s korupcijo, zvezano s tiranstvom in terorizmom. Ko je pa začela nastajati splošna nezadovoljnost, je avstrijska uprava zopet hotela tudi to zadušiti s korupcijo, da je dovoljevala vzdrževalnino, ali takozvano podporo vsakomur, ki je v to imel pravico ali ne, ki je bil potreben ali ne. Namen zakona o podporah družinam vpoklicanim je gotovo dober in njega namen je, da se družine in svojci vpoklicanih očuvajo pred bedo. Duh, ki veje iz zakona, je duh socialne pravičnosti, avstrijska vlada pa je napravila iz tega zakona sredstvo korupcije in demoralizacije. V smislu črke in duha zakona imajo pravico do vzdrževalnine oni svojci vpoklicanih, ki je vpoklicani res skrbel za nje, oziroma jih je res podpiral in bi sicer trpeli pomanjkanje. Toda avstrijska uprava je dovoljevala podpore vsakomur, če je bil potreben, ali ne, če ga je vpoklicani podpiral ali ne. Posledica tega so pogubne na vse

strani. Sedaj ko naša mlada država ne more več razsipati denarja, kakor je to delala stara Avstrija, kjer ni nihče mislil na to, kdo in kako bo vse to plačal, pa se mora ta mlada država boriti z onimi, ki ne morejo razumeti, da jih je Avstrija s podporami, do katerih niso imeli zakonite pravice, le podkupovala.

Vse nevolje, vseh nesreč, ki jih moramo prenašati kot deščino štiri-letne vojne, kot posledice roparskega gospodarstva avstrijske državne uprave pred vojno in med njo, je sedaj kriva nova mlada država.

Ko je sledil polomu na fronti tudi polom v notranjosti, je to rodilo splošno socialno anarhijo. Te smo se, hvala Bogu, znebili. Zopet vlada med nami red, vsaj relativen, tako, da o socialni anarhiji ne more biti več govora. Zato pa vlada med nami še vedno popolna etična anarhija, ki je cvetela tako bujno pod Avstrijo prokletega spomina. Naše ljudstvo je demoralizirano. Čut dolžnosti posameznika do splošnosti je izginil popolnoma, vsakdo pozna in išče le sebe.

Roko v roki s tem gre mnogokrat zrahljana disciplina v vrstah mlade armade. Tudi tuse imamo boriti z grehi, ki smo jih podedovali od stare grešne Avstrije. Morali smo svojo armado sestaviti iz demoraliziranih delov razpadle bivše avstrijske armade in to se pozna od spodaj navzgor, kakor od zgoraj navzdol. Doli demoralizacija in subordinacija, zgoraj korupcija in stari avstrijski šlendrijan.

Ali ni pomoči? Ni rešitve? Okoli nas je res velika moralična mlakuža, a če smo otresli raz sebe jarem avstrijske demoralizacije, spravimo vred tudi etično in moralično anarhijo v svoji svobodni domovini.

Tu pa je važna naloga poštene in narodne inteligence, posebno pa duhovščine in učiteljstva, da zastavi vso svojo moč v službo zopetne vspostave etičnega in moraličnega ravnotežja med našim ljudstvom.

Vprašanje našega gledališča.

Naše gledališko vprašanje — še ni rešeno. Imamo sicer svoje narodno gledališče — pa to ne zadostuje. Razne neprilike onemogočujejo tak razvoj našega gledališča, kakor bi si ga želeli. Zdi se nam, da še sedaj nismo prišli iz začetnih težkoč in naša publika — ne pride na vrsto. Zato pa se dogajajo stvari, ki jih moramo obsojati; slovenska družba polni ljubljansko — nemško gledališče. To je škandal, ki smo ga obsojali celo v času, ko je bila Ljubljana brez slovenskega gledališča. Mi priznavamo, da imajo tudi Nemci pravico do zabave, saj vemo, da se radi vsaj za trenotek iznebijo težkih misli — ampak, da jih Slovenci pri tem podpirajo in hočejo s tem dokazati, da je v Ljubljani še za celo gledališče Nemcev — tega ne moremo gledati molče. Naša bela Ljubljana sicer še ni popolnoma čista — a upamo, da bo kmalu tako očiščena, da ne bo v nji Nemcev niti za eno vrsto v parterju — ne pa za celo gledališče. Tem par Nemcem, ki jim pri nas tako ugaja, da nikakor nečejo oditi, privoščimo gledališče parkrat na teden, kakor je imelo slov. gledališče v prejšnjih časih. Druge dneve pa bi v njem mogli imeti slovenske predstave. To bi se dalo doseči na ta način, da bi ustvarili nekako intimno gledališče oz. umetniške večere, ki naj bi jih uprizarjala drama našega nar. gledališča, ali pa posebno sestavljena igralska družba. Ako bi n. pr. slov. gledališče v Trstu pod sedanjim italijanskim pritiskom ne moglo delovati, bi bil to zelo primeren oder za tržaški ansambl. Ljubljana raste in se oživlja. Ako nečemo, da bomo živeli staro filistrsko življenje, je treba poskrbeti za to, da damo prebivalstvu prave zabave in razvedrila. Želim, da bi se še drugi oglašili k temu vprašanju.

DR. IVAN MAZEK:

Rezervni častniki in odpravnina.

V štef. 12 Uradnega lista SHS z dne 22. novembra 1918 se je Narodna vlada za Slovenijo izjavila načelno za odpravnino rezervnim častnikom v obliki trimesečne „plače“ in je to objavo spopolnila z razglasom z dne 29. novembra 1916 v toliko, da je pod to plačo razumeti: gažo, stanarino za Ljubljano in relutum za prehrano; prehrano v častniških mensah, kakor jo je omenjala spomenica rez. častnikov na prijateljskem sestanku dne 27. novembra v „Unionu“, odklanja ta razglas s pomanjkanjem živil.

Že na omenjenem sestanku sem hotel spregovoriti par besedi o tem perečem vprašanju odpravnine rezervnih častnikov. Opustil sem to iz dveh vzrokov: 1. ker se je od strani častnikov povdarjalo, da je stvar z omenjeno naredbo Narodne vlade zadovoljivo rešena in sem zaupal poverjeništvu za narodno brambo, da stvar temeljito in vsestransko premisli, predno ukrene kaj definitivnega; 2. ker nisem hotel že itak pozno v noč trajajočega sestanka še bolj zavleči. Po razglasu z dne 29. novembra pa se mi zdi potrebno podati nekaj misli — sine ira et studio — katere naj blagovoli Narodna vlada v našem in svojem interesu resno upoštevati — ali vsaj ne omalovaževati.

Povdarjam predvsem, da razumem — in z menoj gotovo vsi rezervni častniki — težak položaj Narodne vlade v financijelnem oziru, zahtevam pa vsaj enako razumevanje še težjega našega položaja od strani vlade. Iz teh dveh vidikov je treba presojati to sedanjost — bodi mi dovoljen ta izraz — „rakraro“ na našem narodnem telesu, namreč da sploh še eksistiramo v tej prehodni dobi rezervni častniki. Naš mali vojni aparat mlade Slovenije gotovo ne prenese toliko rezervnih častnikov, kakor jih tiči danes po vojaških službah. Prva skrb Narodne vlade — z ozirom na njene finance bi bila morala biti (in to iz vsega početka), da bi čim največ rezervnih častnikov odpravila iz vojaške službe. To je bil gotovo tudi namen demobilizacije z dne 15. novembra t. l. Toda ta demobilizacija je ostala povečini iluzorna, ker se je pri tem reklo, da ostanejo lahko tisti, katere se v službah potrebuje. Kdo pa je kontroliral, koga se v službi potrebuje? Nihče! Odpadli so tedaj le tisti, ki so imeli v civilu sigurno eksistenco, državni uradniki, odvetniki, notarji in trgovci, vsi drugi pa so stali na svojih več ali manj „potrebnih“ mestih, čemur se tudi ni čuditi in je povsem naravno, kajti pri vojakihi je bil rezervni častnik še nadalje preskrbljen in ev. tudi še njegova družina, medtem ko ga je zunaj čakala brezposelnost in propast, kajti o odpravnini za prehodno dobo takrat še ni bilo govora.

Tak je bil položaj 15. novembra. In kakšen je danes? Po mojem skromnem mnenju nič boljši. Rezervnemu častniku se da odpravnina za tri mesece in sicer: gažo 100 do 250 kron (kajti dalje kot do stotnika rezervnik ni prišel), stanarina v znesku 30 kron ali nekaj več in relutum (šest ali devet kron dnevno?), to je torej 180 kron do 270 kron, torej v najboljšem slučaju 550 kron na mesec. Pri tem pa se še določa, da se ta odpravnina ne dobi naenkrat, kar bi marsikateremu pomagalo preko dobe enega ali dveh mesecev, da bi dobil službo in tako preživel zopet z delom sebe in družino, temveč v treh mesečnih obrokih; vrhutega pa se mora vsakokrat izkazati, da še nima službe. Kaj pa če ima nepremožni rezervni častnik še družino in dobi samo tistih največ 550 kron — na družinski prispevek se namreč tudi ni mislilo — (če se je že na doklado in tobak pozabilo, naj bo že v božjem imenu!) — je pri tem vester „pater familias“ in se mu posreči dobiti kako službo? Potem je pač za svoj trud pripravljen, kajti pristojna oblast (če je pošten in navede službo) mu ne more potrditi, da je nima; iz-

gubi torej vso ali vsaj nekaj odpravnine. Lenuh pa, kateremu je mogoče izhajati s 550 kronami, dobi vso odpravnino.

In to plačevanje v obrokih. Bodi mi tu dovoljena odkrita beseda. Če gre za to, da se financ ne obremenijo naenkrat, potem je prav. Če pa naj bo to preventiva za to, da dotičnik ne zapravi vse naenkrat, pa tiči v tem poizkusu velika zmot. Kdor je za pravičivce bo napravil, ali naenkrat ali pa trikrat, je končno vseeno. Ne morem pa razumeti, zakaj bi Narodna vlada hotela ravno za take tako materinsko skrbeti, dočim trezne in delavne ljudi — kakor sem zgoraj navedel — s svojo naredbo brezobzirno oškoduje. Z enkratno, malo večjo odpravnino bi bilo marsikomu pomagano; prebolel bi lažje prehodno dobo in si nabavil vsaj nekaj obleke in obuvala. Pri plačevanju v malih obrokih pa je ravno večja nevarnost, da se denar „zafrika“.

Glavna nevarnost pa je pri tej naredbi zopet to, da ni rečeno s katerim dnem mora rezervni častnik izstopiti iz vojaške službe, če hoče dobiti to odpravnino. In če pomislimo na nameravano nizko odpravnino na eni strani, na drugi pa na nmeravano (sedaj že izvršeno) povišanje častniških dohodkov, ali potem ni naravno, da bo vsak skušal ostati „potreben“ na svojem mestu? Za odpravnino je potem še vedno čas, kadar se ta eldorado preneha. Pri tem pa naj se nikar ne misli, da vleče vsakogar samo materijalna stran; za veliko večino je to edinarešitev, ker če gre in se mu ne posreči dobiti takoj kake službe, ga čaka zunaj ev. z družino vred glad. Tako je marsikdo, ki bi rad šel, primoran da ostane.

(Konec prih.)

Draginjske doklade za aktivne in vpokojene učiteljske osebe.

Vlada je izdala naredbo o draginjskih dokladah za učiteljstvo, veljavno od 1. januarja do 30. junija 1919. Naredba se glasi:

1. Za aktivne učitelje ljudskih in meščanskih šol z izpričevalom zrelosti oziroma tudi učne usposobljenosti se določajo draginjske doklade iz državnih sredstev za leto 1919 po sledeči razpredelnici:

Skupna službena doba	I. razr., rodbinski stan: 1 oseba	II. razr., rodbinski stan: 2 osebi	III. razr., rodbinski stan: 3-4 osebe	IV. razr., rodbinski stan: 5-6 oseb	V. razr., rodb. stan: več kakor 6 oseb
	letnih kron				

A) za ljudskošolske učitelje:

do všteti 10 let:	972	1440	1968	2496	3024
od 10 do všteti 16 let:	1272	1752	2282	2808	3336
od 16 do všteti 23 let:	1548	2016	2544	3072	3600
od 23 do všteti 40 let:	1752	2472	3000	3528	4056

B) za meščanske učitelje:

do 10 let:	1272	1752	2280	2808	3336
od 10 do všteti 17 let:	1548	2016	2544	3072	3600
od 17 do všteti 27 let:	1752	2472	3000	3528	4056
od 27 do všteti 40 let:	1776	2916	3588	4260	4932

Opomnje:

1.) V rodbinski stan se všteta osebe kakor pri odmerjevanju draginjskih doklad državnih uslužbencev. 2.) Za učiteljice, ki so poročene z učitelji, se odmerjajo draginjske doklade po prvem razredu razpredelnice; take učiteljice se ne vpoštevajo pri rodbinskem stanu učiteljevem. 3.) Učiteljskim substitutom, pomožnim učiteljem obojega spola in učiteljskim osebam, ki so nastavljene za nagrado, gre 548 kron draginjske doklade. 4.) Nekdanjim učiteljem ljudskih šol, ki uživajo pokojnino, se dovoljuje 570 kron, ako imajo skupne službene dobe do 15 let; 720 kron ako imajo daljšo skupno službeno dobo. Nekdanjim učiteljem

meščanskih šol, ki uživajo pokojnino, gre 576 kron, ako imajo službeno dobo do 10 let; 720 kron, ako imajo skupne službene dobe do 20 let in 756 kron, ako so še dalje služili. 5.) Vdovam učiteljev ljudskih šol, ki uživajo preskrbninske prejemke, se dovoljuje 468 kron, ako je imel umrli mož skupne službene dobe do 15 let, in 576 kron, ako je imel daljšo skupno službeno dobo. Vdovam učiteljev meščanskih šol, ki uživajo preskrbninske prejemke, gre 468 kron, ako je imel umrli mož skupne službene dobe do 10 let; 576 kron, ako je imel vsega skupaj službene dobe do 20 let, in 684 kron, ako je še dalje služil. 6.) Vsaki siroti brez staršev, ki uživa konkretualno pokojnino, nadalje vsaki siroti brez očeta, za katero gre učiteljevi vdovi vzgojevalni prispevek, se dovoljuje draginjsko doklado po pravih, ki veljajo za državne uradnike, ako se sirota brez očeta ni že vpoštevila ob odmeri draginjske doklade, ki jo dobiva vdovela učiteljica. 7.) Nekdanjim učiteljskim osebam, vdovam in vsaki učiteljski siroti, ki uživajo miloščino (milostni preskrbninski užitek), se dovoljuje draginjsko doklado po določilih za državne uradnike.

Dnevne vesti.

„Mi se klanjamo onemu delu troimenškega naroda SHS.“ — piše eden najzelojnejših jugoslovanskih listov, — ki nam je dal poleg največjih pesnikov, kakor je Prešeren in tudi moderni Zupancič, dosedaj tudi največjega jugoslovanskega pisatelja vseh dob — Ivana Cankarja! Da, ta mali slovenski narod, ki je pod tujim jarmom in vklejen v verige stoletja trpel, se je vključ vsemu zatiranju povzpela na neverjetno visoko stopinjo kulture med jugoslovani in Slovani sploh. Zato pa nam niso nič kaj všeč taki članki slovenski, ki nas devljejo — četudi politično — v nič. Kajti narod s tako kulturo ne more biti nikdar izgubljen. Kvišku srca!

Dar „Narodni galeriji“. Dekoracijski slikar V. Novak iz Ljubljane je poklonil „Narodni galeriji“ znamenito Mencingerjevo sliko „Kamenanje sv. Stefana“. Z ozirom na veliko-dušni dar imenoval je odbor „Nar. galerije“ g. Novaka društvenim ustanovnim članom.

Z ljubljanskega magistrata. Neki zobotehnik, doma iz Frankfurta ob Meni je vložil na ljubljanski magistrat prošnjo za izvrševanje zobotehniške obrti. Referent, magistratni nadzornik Lauter, je s to prošnjo postopal kakor z vsako drugo. Uvedel je poizvedbe potom policije in domovinske občine — Berolin — če proti prošnji ni izključnih vzrokov v smislu obrtn. zakona. Gospod Lauter je pri tem pozabil, da se morajo take poizvedbe o izločitvi rešiti potom dotičnih poslaništev in da ml takega poslaništva pri pruski vladi sploh nimamo, ker se nahaja naša država v vojnem stanju s Prusijo. Zato pruski državljani pri nas danes sploh ne more dobiti kake koncesije, dokler ne pride do novih pogodb med našo državo in Prusijo, oziroma Nemčijo. Obžalovanja vredno je, da višji magistratni uradnik teh priprostitih reči ne ve. Obžalovati je to tembolj, ker imamo v Ljubljani dovolj domačih obrtnikov in ni treba, da bi jim delali konkurenco še sovražni Prusi.

Tako je prav! Prejeli smo: „Velečeni gospod urednik! Vendar se je našel list, ki je začel radikalno in ne oziraje se na levo in desno razkrivati naše tuje grehe. Vaša notica o veletržcu U., ki se je tako izkazal s svojim petkronskim darom za srbsko siročad, in Vaši članki z raznimi razkritji so me prepričali, da izpolnjujete, kar ste v I. številki obetali. Učitelj sem in ne veletržec, pa sem tudi daroval 5 K za srbske otroke in izročil še par kronic dr. Oblaku za Cankarjev spomenik. Naročam s tem stalno Vaš list. Z odličnim spoštovanjem „M. K.“

Schwarzova vila v Ljubljani na prodaj! — Baron Schwarz, bivši krajski deželni predsednik je končno vendar sprevide, da mu ni več mesta med poštenimi Slovenci, katere je sovražil in zoper katere je napravil svojčas toliko denuncijantskih poročil. Odločil se je zapustiti Ljubljano za vedno in zato ponuja svojo vilo v nakup baje za jako nizko ceno. Prav tako! Vsaj mora vendar sam uvideti, da ne more živeti mirno med nami, ki nas je ovajal in sovražil in upamo, da bodo temu vzgledu kmalu sledili tudi drugi. ... Tudi tisti, ki so se smelo vrnili. ...

Narodna zavednost. Znale narodne družine trgovca P. z Bleda, prof. P. v Ljubljani, dr. J. v R. imajo hčerke v nemškem „Mädchenheimu“ pri Huthu.

Za vojaške na severni meji je prejelo uredništvo „Jugoslavije“ znesek 130 K, ki so ga zbrali slovenski častniki in podčastniki v gostini pri „Zlatorogu“.

Darovi. Našemu uredništvu so izročili železničarji drž. kolodvora v Ljubljani za Cankarjev spomenik K 12 08 Za oslepele jugoslovanske vojaške so nabrale gospodične Fanika Gorčar, Hočevar in M. Tröger v Moziro K 563 62.

Novi predstojniki — stare razmere. Iz Celja nam poročajo, da se je oddala prodaja premoga nemški tvrdki Unger u. Oswa-

titsch, ki nima nobenega slovenskega uslužbenca in mora pustiti vse slov. dopise prevajati na nemško. V Celju je veliko slovenskih trgovcev in podjetnikov, ki bi radi prevzeli prodajo, pa so jih kratkotalno odslovili. Nadalje se je oddala prodaja zaplenjenega usnja v Šoštanju Nemcu Jellentzu. V Šoštanju je usnje po K 16 20, v Celju pa po K 24. V obeh slučajih se je posredovalo za oddajo Slovincu, pa se je reklo na merodajnem mestu, da so nemški trgovci že upeljani v tej stroki. Potemtakem bi lahko še danes sedeli na svojih stolcih razni Ambroschitz, Jaborneggi, Wolteji i. dr. Slovenska obrt in trgovina ni smela zaslužiti v stari Avstriji niti vinarja, dasiravno je bilo še prej 95% Slovincov v okraju. Da se pa te razmere podpirajo v Jugoslaviji, je v nebo vpljoča krivica.

Vsi slovenski medicinci, ki so dovršili I. rigoroz in bodo morali nadaljevati svoje študije na inozemskih univerzah, se vabijo na važen in nujen seslanek, ki se vrši v soboto 23. t. m. ob 2. uri popoldne v garnizijski bolnici II. oddelku.

Bodimo Čehi! Že dva meseca smo „svobodni“ državljani Jugoslavije. Če pa ogleujemo zunanost „bele“ Ljubljane, žalibog tavamo še v temnem suženjstvu. Vsi kipi, simboli suženjstva, še oznanjajo tujcem sramoto in suženjsko udanost Ljubljanecov do Avstrije. Radezky, ta veliki krvnik, kojega krvočelnost nam je postala jasna šele sedaj v Italiji, še vedno kazi in pači naše javno življenje. Kakšnih zaslug pa si je stekel ta človek za Ljubljano? Bodimo tako dosledni kot Čehi! Čehi v Brnu so odstranili vse nemške napise in podrl spomenik avstrijskega cesarja, pred Nemškim domom. — Toda seveda: Čehi so Čehi. A mi?

Zagonečni slučaj smrti. Pred par dnevi so našli na stopnicah hiše mešč. imovine v Stritarjevi ulici mrtvega N. S. sina ugledne ljubljanske rodbine. O tem slučaju se po Ljubljani marsikaj šepče. Nekateri ljudje v hiši trdijo, da se je slišal strel, da gre torej za samomor, drugi pravijo, da se je zgodila nesreča. Obdukcija pa je pokazala, da stvar ni tako enostavna. Zgodil se je baje umor. Javnost želi v tem pojasnjenja. Dve rani na glavi, na senu, opraskane roke, raztrgana obleka, rana na nogi — vse to je zelo sumljivo. Rana na senu kaže, da je bil mladenič udarjen z neko topo stvarjo. Znano je tudi, da se je vrnil z nekega večera in je baje pustil še vojaško kapo in suknjo v nekem stanovanju. Treba bo torej stvar pojasniti, da ne bo razburjenja in napačnih govoric. Krivcev ne bo težko izslediti. V Ljubljani se sploh dogajajo čudne stvari, ki bodo potrebovala pojasnila.

Cel stožec sladkorja je nesla včeraj dopoldne neka ženska pod ruto od Perdana. Pa pravijo, da ni sladkorja!

Z dolenskega kolodvora. Prejeli smo: V „Jugoslaviji“ dne 24. decembra t. l. je bil objavljen priloženi članek, ki se tiče moje osebe. Blagovolite v vašem cenjenem listu kot odgovor na ta neokusen in podel napad obelodaniti sledeče: Da sem bil res velik klečepazec dokazuje že dejstvo, da sem bil l. 1912. tožen veleizdajec, menda pa ne radi velikih simpatij do avstrijske dinastije. Po izbruhu vojne z Italijo sem bil vsled svojega narodnega prepričanja ter s pomočjo dobro znanega Wieserja odstavljen kot načelnik v Prvačini. Mogoče zadostuje to dopisniku. So pa še drugi dokazi „klečepastva“ na razpolago. — Rado Koch, postajenačelnik.

Pisma v Ameriko. Cenura za pisma v Švico je odpravljena ter sedaj lahko državljani Jugoslavije pišejo svojcem v Ameriki brez ovir. Pisma naj se zaprta, ako mogoče rekomandirano ali ekspresno pošiljajo na rojaka Albina Kunca, Basel, Centralbahnstrasse 21, Schweiz. Vsakemu pismu je priložiti za poštnino in stroške 3 K (tri krone) v bankovcih ter natančen naslov v Ameriki. Pisma pridejo gotovo in hitro v roke naslovnika. Na drug način ni sedaj mogoče odposlati pism v Ameriko.

Sprejem umobolnih v deželno blaznico. Umobolne iz Stajarske, Koroške in Primorske, pripeljejo spremljevalci večinoma neposredno v deželno blaznico na Studenec in sicer največkrat brez potrebnih dokumentov. To postopanje ni pravilno in zavod bi v smislu predpisov, bolnika lahko odklonil. V pojasnilo bodi občinstvu povedano, da je treba vse bolnike, torej tudi umobolne, zglasiti najprej v sprejemnem uradu deželne bolnice v Ljubljani; za sprejem umobolnih v deželno blaznico pa je poleg tega še potrebno zdravniško spričevalo od uradnega zdravnika ali pa od onega, ki je bolnika zdravil. — Vodstvo deželnih dobrodelnih zavodov.

Štetje vojaških konj in vozil. Po razsulu avstro-ogrsk. armade se je število konj in vozil v naših krajih izredno pomnožilo. Potrebno je, da se dobi pregled čez te konje in vozove in da se dožene upravičenost sedanje posesti. Narodna vlada je ukazala splošno štetje oziroma klasifikacijo konj in štetje vozov na sledeči način: a) splošno štetje vseh v slovenskih pokrajinah se nahajajočih konj in vozil; b) popis vseh konj, ki so bili do 1. novembra t. l. last avstro-ogrsk. armade, ali pa last oseb, ki so spadale k tej armadi. To se zgodi na ta način, kakor se je to svoječasno vršilo pri seznamih, ki jih je sestavljala občina v svrhu klasifikacije konj in štetja vozil. Pri vsaki osebi se ima natančno ugotoviti, na kak način je prišla v posest konja.

Dva kmetijska tečaja za vojne invalide. Kmetijska šola na Grmu pri Novemestu priredi za invalide sadjarski in viničarski tečaj, ki bodela trajala od 15. januarja do 15. oktobra 1919. Tečaja imata namen, usposobiti invalide za praktične

sadjarske in viničarske pomočnike. Tečaja sta brezplačna in se prirediti s podporo deželne komisije za preskrobo vračajočih se vojakov. V vsak tečaj se sprejme po 6 invalidov. Prošnje za sprejem v en ali drugi tečaj je predložiti ravnatelju kmetijske šole na Grmu pri Novemestu najkasneje do 15. januarja 1919. Prošnji je predložiti domovnico, oz. krstni list, v prošnji sami je navesti način telesne poškodbe ozi. pohabljenosti.

Sprejem gojenk v „Kmetijsko-gospodinsko šolo“. S 15. februarjem 1919 se odpre sedemnajsti tečaj gospodinske šole, ki bo trajal le 7 mesecev. Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg verouka, vzgojeslovja, ravnanja z bolniki, spisa in računstva vse one predmete, ki jih mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično kuhanje, šivanje (ročno in strojno), pranje, likanje, živinoreja, mlekarstvo itd. Gojenke se vežbajo v gospodinskem in knjigovodstvu ter v ravnanju z bolniki in z bolno živino. Tista, ki bo sprejeta v zavod, plača mesečno za hrano stanovanje, kurjavo, razsvetljavo, t. j. sploh za vse, 150 K, ali za ves tečaj 1050 K. Prošnje za sprejem, ki jim je priložiti šolsko in zdravniško spričevalo ter obvezno pismo staršev, oziroma varuha, naj se pošljejo vsaj do 1. februarja 1919. Slovenski kmetijski družbi v Ljubljani.

Tedenski izkaz o prenosnih boleznih. Od dne 8. do 14. decembra 1918 naznanjene prenosne bolezni. Skratice. Celjski okraj: občina Šmartno (1 oseba obolela, 1 umrla); Difterija. Brežiški okraj: občina Zakot (1 oseba obolela); Radovljanski okraj: občina Kočevje (1 oseba umrla); Griza. Ljutomerski okraj: občina Orehovci (1 oseba obolela, 1 umrla); Koze. Pujski okraj: občina Bukovec (1 oseba obolela, 1 umrla). V tednu od 30. novembra do 7. decembra, občina Gorice-Turški vrh (1 oseba obolela), občina Trgovci (1 oseba obolela).

Aprovizacija.

Sladkor za januar. Kakor se nam poroča, se je g. Lillegu ravnatelju sladkorne centrale, ki se je mudil na Dunaju in v Pragi posrečilo doseči, da pride sladkor že prve dni v januarju v Ljubljano. Stranke dobe toraj sladkor za januar že pričetkom januarja.

Prodajalci moke se vabijo, da se zglase v torek 31. t. m. v mestno posvetovalnico radi nakazila moke.

Vojne klobase na rdeče izkaznice A. Stranke s rdečimi izkaznicami A prejmejo vojne klobase v ponedeljek, dne 30. t. m. pri Mühleisnu na Dunajski cesti. Določen je tale red: od 8 do 9 dop. št. 1 do 180, od 9 do 10 št. 181 do 360, od 10 do 11 št. 361 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 1/4 kg klobas, kg stane 2 kroni. Stranke naj pripravijo drobšč.

Vojne klobase na rmenne izkaznice C št. 1 do 1800. Stranke z rmenimi izkaznicami C št. 1 do 1800 prejmejo vojne klobase v ponedeljek, dne 30. t. m. in v torek, dne 31. t. m. pri Mühleisnu na Dunajski cesti. Določen je tale red: v ponedeljek, dne 31. t. m. od 2 do 3 pop. št. 1 do 200, od 3 do 4 št. 201 do 400, od 4 do 5 št. 401 do 600. V torek, dne 31. t. m. dop. od 8 do 9 št. 601 do 800, od 9 do 10 št. 801 do 1000, od 10 do 11 št. 1001 do 1200, pop. od 2 do 3 št. 1201 do 1400, od 3 do 4 št. 1401 do 1600, od 4 do 5 št. 1601 do 1800. Stranka dobi za vsako osebo 1/4 kg klobas, kg stane 2 K. Pripraviti je treba drobšč.

Jabolka za I. in II. uradniško skupino. Stranke I. in II. uradniške skupine prejmejo jabolka v ponedeljek, dne 30. t. m. v telovadnici I. državne gimnazije (nasproti Narodnega doma), po naslednjem redu: I. uradniška skupina od 8 do 10 ure dop. II. skupine od 10 do 11. Stranka dobi za vsako osebo pol kg jabolka, kg stane 2 K.

Krompir za VII. okraj. Stranke VII. okraja prejmejo krompir v ponedeljek, dne 30. t. m. pri Mühleisnu na Dunajski cesti po naslednjem redu: od 8 do 9 dop. št. 1. do 150, od 9 do 10 št. 151 do 300, od 10 do 11 št. 301 do 450, pop. od 2 do 3 št. 451 do 600, od 3 do 4 št. 601 do 750, od 4 do 5 št. 751 do konca. Stranke dobe za vsako osebo 10 kg krompirja, kg stane 80 vin.

Krompir za VIII. okraj. Stranke VIII. okraja prejmejo krompir v torek, dne 31. t. m. dop. pri Mühleisnu na

Dunajski cesti. Določen je tale red: od 8 do 9 št. 1 do 170, od 9 do 10 št. 171 do 340, od 10 do 11 št. 341 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 10 kg krompirja, kg stane 80 vin.

Krompir za IX. okraj. Stranke IX. okraja prejmejo krompir v torek, dne 31. t. m. popoldne pri Mühleisnu na Dunajski cesti po naslednjem redu: od 2. do 3. štev. 1 do 120, od 3. do 4. štev. 121 do 240, od 4. do 5. štev. 241 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 10 kg krompirja, kg stane 80 vinarjev.

Jabolka za IX. okraj. Stranke IX. okraja prejmejo jabolka na zelena nakazila za krompir v ponedeljek, dne 30. t. m. v tel. I. drž. gimnazije (nasproti Narodnega doma) po naslednjem redu: pop. od 2 do 3 št. 1 do 120, od 3 do 4 št. 121 do 240, od 4 do 5 št. 241 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 1 kg jabolka, ter stane kg K 3-50. Pripraviti je treba drobiž.

Jabolka za VIII. in VII. okraj. Stranke VIII. in VII. okraja prejmejo jabolka na zelena nakazila za krompir v torek, dne 31. t. m. v tel. I. drž. gimn. (nasproti Narodnega doma). Določen je tale red: VIII. okraj: pop. od 8 do 9 št. 1 do 180, od 9 do 10 št. 181 do 360, od 10 do 11 št. 361 do konca. VII. okraj: pop. od 2 do 3 št. 1 do 300, od 3 do 4 št. 301 do 600, od 4 do 5 št. 601 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 1 kg jabolka, kg stane K 3-50. Stranke se prosijo, da pripravijo drobiž.

Zadnje vesti.

Premirje na Koroškem.

Celovec, 26. decembra. (Lj. k. u.) Kakor poroča Dun. kor. urad, razglša poročevalni urad koroškega deželne odbora nastopno: Poveljnik nemško-avstrijskih čet na Koroškem podpolkovnik Hülgerth in poveljnik jugoslovanskih čet v zasadenih krajih Velikovec in Borovlje sta se domenila glede premirja, ki naj traja od 24. t. m. od 6. zvečer do 26. t. m. do 6. zvečer. Mir do sedaj ni bil kaljen. Za Velikovec poteče premirje dne 27. decembra.

Wilsonova poslanica Amerikancem

Pariz, 25. decembra. (Lj. k. u.) Po dun. kor. uradu poroča Agence Havas: Predsednik Wilson je poslal Beli hiši v Washington poslanico, kjer poroča o zelo dobrem zdravstvenem stanju v Evropi nahajajočih se ameriških čet ter naglašja zaupanje, ki je prebivalstvo goji do Amerikancev. Poslanica povdarja, da je trajen mir le mogoč, ako sodelujejo vsi narodi, ki se upravljajo sami. Predsednik je uverjen, da Ameriko v letošnjem Božiču nobena stvar bolj ne ojačuje, kot ugodno javno mnenje vsega sveta.

Anglija proti nemškim boljševikom.

Berlin, 24. decembra. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad poroča: Kakor poroča berlinski korespondent, je izdala angleška admiraliteta nastopno povelje na nemško brodovje: Ladje z rdečo zastavo bodo potopili takoj, ne da bi jih prej posvarili. Z ladjami brez častnikov se bo postopalo po vojnem pravu. Ako zasačijo mornarja pri boljševiški propagandi, bodo postrelili vso posadko ladje, na kateri je služil.

Francoske izgube v vojni.

Pariz, 26. decembra. (Lj. k. u.) Agence Havas: Državni podtajnik Abrami je sporočil nekaj podatkov o francoskih izgubah do 1. novembra 1918. Skupno število mrtvih, ujetnikov in pogrešanih znaša 42.600 častnikov in 1.789.000 mož. Od teh je 31.300 častnikov in 1.040.000 mož mrtvih, 3000 častnikov in 311.000 mož pogrešanih živih ujetnikov pa 8300 častnikov in 438.000 mož.

Zahtevajte „Jugoslavijo“ po vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah! Pridobivajte novih naročnikov!

Poslano

gosp. Ivanu Kebru, kemična tovarna v Tacnu pod Šmarno goro.

Dne 27. t. m. popoldne ste mi Vi predbacivali v kavarni pri »Slonu« v Ljubljani žalitve, radi katerih sem vložil proti Vam tožbo pri sodišču.

Pozivljam Vas, da doprinesete za Vaše trditve javno dokaze, ker sicer bi Vas moral smatrati navadnim obrekovalcem tujega poštenja. Vaša dolžnost je, da me javite oblasti, ako imate dokazov. Ako pa ste izrekli one žalitve nepremišljeno in brez tehtnih vzrokov, bom zahteval, da Vas sodišče obsodi in dal objaviti razsodbo.

Jakob Parčina,

begunec iz Trsta, lastnik bivšega časopisa »Balcania«, vinski trgovec in lastnik tovarne šampanjca in likerjev v Trstu, sedaj v Ljubljani, hotel pri »Slonu«, soba štev. 25/26.

Poslano.

Kopališče pri »Slonu«, edino javno parno kopališče v Ljubljani, katero sta prevzela gg. Hedžet in Koritnik, je že skoraj dva meseca zaprto, dasiravno bi moralo biti vedno ali vsaj večkrat na teden odprto. Vsled tega trpijo posebno bolehnosti in revmatični bolni.

Izgovori, da primanjkuje premoga in drv, so neresnični. Ako bi posestniki kopališča le malo skrbeli za blagor ljudstva, bi lahko dobili potrebno kurjavo. Posestnika sta že svoječasno povisala kopalne cene, ki presegajo cene najmodernejših kopališč v največjih mestih.

Potrebno bi bilo, da se merodajne oblasti v Ljubljani za take nerednosti nekoliko zanimajo. Ako pa nimata gg. Hedžet in Koritnik veselja do kopališkega podjetja, naj oddasta koncesijo drugemu, ki bo gotovo ukrenil vse potrebno, da ne bo kopališče vedno zaprto. Prizadeti.

Velezanimiv roman začnemo priobčevati začetkom januarja.

Le še par dni je do novega leta. Porabite ta čas za razširjanje neodvisnega radikalnega dnevnika „Jugoslavije“. Zahtevajte „Jugoslavijo“ po vseh gostilnah, brivnicah itd., da si jo naroče. V vsako slovensko družino „Jugoslavijo“. Pridobivajte novih naročnikov!

Kontoristinja vešča slovenskega in nemškega jezika, stenografije, strojepisja, zanesljiva in poštena, se sprejme. — Lastnoročno pisane ponudbe s plačilnimi pogoji pod šifro „Stalno mesto“ na uprav. „Jugoslavije“. 2-1

V službo se sprejmejo s 1. januarjem: 3 hlapci, plača 50 K mesečno, 1 hlapec, ki se razume nekoliko na kmetijske stroje, plača 60 K mesečno; 1 dekla za svinje, plača 30 K mesečno; 1 dekla, ki se razume nekoliko tudi v kuhinji, plača 40 K mesečno in 1 sobarica. Ponudbe na občinski urad Guštanj. 2-1

Trgovci, gostilničarji, obrtniki in drugi uradniki, ki žele kaj kupiti ali se naseliti v jugoslovanski Koroški, naj takoj natančno poročajo svoje podatke na „Narodni svet“, pošta Guštanj. 5-1

Mesečno sobo išče za takoj ali pozneje stalno nameščen uradnik v Ljubljani. — Ponudbe na upravništvo pod „Uradnik“. 2-1

Vine, sadjavec in kislo vodo se po Jugoslaviji že lahko razpošilja in se naroča pri A. Oset, pošta Guštanj. 37 5-5

Kupim dobro ohranjen pisalni stroj. Ponudbe pod „Pisalni stroj“, Ljubljana, poštni predal 74. 21

Prodajalce za dnevnik Jugoslavijo sprejemamo po vseh večjih krajih. Ker je dovoljena prosta kolportaza (svobodno razširjenje) sme naš dnevnik vsakdo prodajati. Agilnim osebam se nudi lep zaslužek. Priglasite se na upravništvo Jugoslavije. 10 7

Poverjenike za nabiranje naročnikov za „Jugoslavijo“ sprejemamo po vseh večjih krajih. Dovoljena je prosta kolportaza (svobodno razširjenje) in sme torej vsakdo, seve kdor je od nas pooblaščen za to — nabirati naročnike. Agilnim osebam se nudi lep zaslužek. Priglasite se na upravništvo Jugoslavije. 11 9

Invalidom v Ljubljani in po vseh večjih krajih širimo naše države se nudi s prodajanjem dnevnika „Jugoslavija“ lep stalen zaslužek. Pojasnila daje upravništvo v Ljubljani, Marijin trg 8. 19

2 elek. motorja

enega 1½ in enega 3 konjskih sil za 300 voltov kupi

Zvezna tiskarna v Ljubljani
Stari trg št. 19. 29 5

Priporoča se trgovina z urami zlatino in srebrnino

Alojzij Fuchs

Šelenburgova ulica štev. 6.

Lastna delavnica za nova dela in popravila.

Postrežba točna.

Nizke cene.

Usakourstne slamnike

za gospe, deklice dečke in gospode, od prostih do najfinejših, priporoča gospodom trgovcem in slavnemu občinstvu za obila naročila.

Fran Cerar tovarna slamnikov v Stobu, pošta Domžale pri Ljubljani.

10 7-6

Cene kakor temu času primerno nizke.

Postrežba točna.

Mast, slaninu, suho meso i salamu (Braunšvajger)

razašiljem u sve krajeve Jugoslavije u poštanskim paketima od 20 kg uz dolje naznačene cijene:

Mast. . . po 24 K po kg Suhe šunke . po 22 K po kg
Slaninu . . po 28 K po kg Salamu (Braunšv.) po 20 K po kg

la kavin nadomjestak nepakovan K 5.50 po kg.

la kavin nadomjestak u paketima ¼ kg po K 6.50 po kg.
Novac unapried ili 50% kapare, ostatak uz pouzeće. Pakovanje (Sanduk) računam K 9.—, a poštarinu K 4.20. Kupci, koji lično dogju, mogu slobodno iz mjesta kao i preko granice Hrvatske svaku količino sa sobom poneti. 46 20-4

J. Gigović, tvornica suhomesnate robe i masti, Nova Gradiška, Slavonija.

Priporočamo sledeče knjige:

Dr. Ivan Lah: „DORE“. Povest slovenskega dečka iz sedanje vojne
Cena vez. 3-50 K

Milan Pugelj: „MIMO CILJEV“. Novele. Vez. 4-50 K

Cvetko Golar: „KMEČKE POVESTI“. Sedem zanimivih povesti iz kmečkega življenja. Vez. 4-50 K

Jakob Dolinar: „IZ DEVETE DEŽELE“. Predpustna igra o naprednem carju in parlamentu Broš. —60 K

Mrs. Hungersdorf: „SNAHA“. Roman irske deklice iz najvišjih krogov angleške aristokracije Broš. 3— K

Anton Pesek: „SLEPA LJUBEZEN“. Ljudska igra s petjem v petih dejanjih Broš. 2— K

A. Sirowý in A. F. Herd: „NAUK O SERVIRANJU“. Pomožna knjiga za praktični in teoretični pouk na nadaljevalnih šolah gostilničarske in hotelirske obrti in za samouke. Vez. 8-50 K

Manica Komanova: „ŠOPEK SAMOTARKE“. Zbirka novel. Cena broširani knjigi K 3-20, vez. 4-60 K

Azov in Teffi: „HUMORESKE“ Zbirka ruskih humoresk, satir in grotesk. Cena Broš. K 3—, vez. 4-50 K

Abditus: „PROBLEMI MALEGA NARODA“. Cena 2— K

„KURENTOV ALBUM“. Humoristični almanah s slikami 4-20 K

Ferd. Seidel: „RASTLINSTVO NAŠIH ALP“. Prispevek k spoznavanju slovenske zemlje. Vez. 7— K

Pošiljamo te knjige poštne prosto, če se denar naprej pošlje. Po vzetju stane 82 vinarjev in je torej najbolje, če pošljete denar za knjige v naprej.

Zvezna tiskarna v Ljubljani.